

Leerling van school voor voortgezet onderwijs is op onvoldoende grondslag beschuldigd van het verplaatsen en bekladden van kluisjes. Door een onjuiste voorstelling van zaken is hij tot het verraden van medeleerlingen verlokt. De door vader van leerling gewenste opheldering is niet verstrekt.

06/07 N-23, Klachtencommissie voor het katholiek onderwijs, 9 juli 2007

De klacht van de heer A, vader van de minderjarige B, leerling van College X. Zij richt zich tegen de dames K en L, respectievelijk als rector en afdelingsmanager verbonden aan College X.

Inhoud van de klacht:

In december 2006 bleek er in het schoolgebouw een aantal kluisjes te zijn verschoven en met graffiti beklad met de letter "A".

Mevrouw L heeft toen een onderzoek verricht naar wie de mogelijke daders waren. Zij heeft toen tijdens de les B uit de klas gehaald om hem te ondervragen.

Er bestond geen noodzaak om B uit de les te halen. Men had tot de volgende dag kunnen wachten.

Mevrouw L confronteerde daarbij B met de mededeling dat zijn actieve betrokkenheid aan de hand van videobeelden kon worden aangetoond. Dat heeft B overrompeld. Hij had er namelijk wel bijgestaan maar niet actief aan deelgenomen.

Mevrouw L heeft toen door B voor te houden dat andere daders al bekend hadden hem hun namen laten noemen. Achteraf bleek met de desbetreffende leerlingen nog helemaal niet gesproken te zijn. B voelde zich door de onjuiste voorstelling van zaken zodanig gemanipuleerd dat hij tot verraad is verlokt.

De wijze waarop B is ondervraagd is als intimiderend en manipulerend te kenschetsen.

Toen klager mevrouw L telefonisch aansprak op de ten onrechte geuite beschuldiging tegen B, heeft zij toegezegd de bewuste videobeelden aan hem te laten zien. Deze toezegging is niet nagekomen.

Op e-mailberichten van klager waarin hij herinnerde aan de gedane toezegging is niet gereageerd.

Dat sterkt klager in zijn overtuiging dat B de handelingen waarvan hij wordt beschuldigd niet heeft verricht. Blijkbaar leveren de videobeelden onvoldoende bewijs op van B's betrokkenheid.

Kennelijk is de schoolleiding ook niet meer zeker van haar zaak, want zij is niet meer op de kwestie teruggekomen. Naar klagers oordeel is dat slordig. Excuses aan B ten overstaan van de klas zouden op haar plaats zijn geweest.

Beoordeling door de Commissie:

Voor de Commissie zijn de volgende feiten en omstandigheden van belang:

Mevrouw L heeft verklaard dat voor de laatste kerstvakantie de school veelvuldig te maken had met bekladding met de letter "A". Daarvoor werd voornamelijk viltstift gebruikt.

In eerste instantie viel niet te achterhalen wie zich daaraan schuldig maakte(n). In december 2006 waren er kluisen verschoven en met viltstiften beklad, weer met de letter "A". Toen de conciërge aan mevrouw L had medegedeeld dat daarvan videobeelden bestonden, heeft zij die bekeken. Uit wat zij had gezien heeft zij verdenking tegen B opgevat. Op de beelden was B namelijk te zien.

Dat leverde voor mevrouw L voldoende redenen om B te ondervragen. Hij is daarvoor uit de les gehaald en ondervraagd. B is toen geconfronteerd met de mededeling dat er videobeelden bestonden die duiden op zijn betrokkenheid bij het verschuiven en het bekladden van de kluisen.

Het ondervragen van B heeft de schoolleiding tot de overtuiging gebracht dat B deel uitmaakte van een groepje dat overal op school de letter "A" op kladde. Het heeft ook inzicht verschaft in wie er verder deel uitmaakte van het groepje. Dat B ook een actieve rol had bij het verschuiven en bekladden van de kluisen is tijdens het ondervragen niet vast komen te staan.

Na de ondervraging is aan B medegedeeld dat, als de zaak volledig was uitgezocht, de schoolleiding daarop terug zou komen.

Dezelfde dag heeft B aan klager medegedeeld dat hij in verband met wat de schoolleiding zag als zijn betrokkenheid bij het verschuiven en bekladden van de kluisen gebeld zou worden door

mevrouw L. Klager heeft toen zelf telefonisch contact met haar opgenomen. Hij vond dat B ten onrechte was beschuldigd. Mevrouw L heeft in het gesprek gewezen op het bestaan van de bewuste videobeelden. Van een toezegging om de beelden te tonen aan klager is volgens haar geen sprake geweest.

Klager, die uit het telefoongesprek had begrepen dat hem wel was beloofd de bewuste videobeelden te kunnen zien, heeft in januari 2007 tweemaal een e-mail-bericht aan mevrouw K gezonden, waarin hij aandrang op nakoming van de toezegging. Deze berichten zijn door mevrouw K niet ontvangen. Zij heeft daarop niet kunnen reageren.

Na de kerstvakantie heeft een schoonmaakbedrijf de bekladdingen verwijderd. Nadien bleek dat er een einde was gekomen aan het plaatsten van de letter "A". De schoolleiding is toen bij de leerlingen die zich aan het bekladden schuldig hadden gemaakt daarop niet meer teruggekomen. Ter zitting is door mevrouw L aangegeven dat dat beter wel had kunnen gebeuren.

De Commissie behandelt de klacht tegen deze achtergrond.

De Commissie is van oordeel dat, als de schoolleiding reden had om B van het bekladden te verdenken, zij hem in redelijkheid heeft kunnen ondervragen. De Commissie verbindt aan wat haar als weergave van de ondervraging is gepresenteerd, niet de typering "intimiderend en/of manipulerend". Zij heeft niet kunnen constateren dat bij de ondervraging de grenzen van het toelaatbare zijn overschreden.

Waar de klacht doelt op de wijze van ondervragen van B, verklaart de Commissie die ongegrond.

Voor zover de klacht erop gericht is dat B onnodig uit de klas is gehaald, verklaart de Commissie de klacht wel gegrond. Niet gebleken is dat mevrouw L niet kon wachten totdat de lessen waren afgelopen of tot de volgende dag. Met name is niet gebleken dat de feitelijke situatie rondom de kluisjes een onmiddellijk ingrijpen door het uit de les halen van B noodzakelijk maakte.

De klacht houdt ook in dat de belofte aan klager om de videobeelden te kunnen zien, niet is nageleefd. Van het telefoongesprek waarin die belofte zou zijn gedaan, zijn de Commissie uiteenlopende indrukken gepresenteerd. De Commissie heeft niet na kunnen gaan of klager zich terecht heeft beroepen op het bestaan van een belofte.

Voor zover de klacht betrekking heeft op het niet- naleven van een gedane belofte, verklaart de Commissie die daarom ongegrond.

Waar mevrouw K wordt verweten dat zij niet heeft gereageerd op de e-mailberichten van klager, heeft zij aangevoerd, dat zij die niet heeft ontvangen. Klager heeft aan kunnen geven de berichten wel te hebben verzonden.

De Commissie is van oordeel dat van een professionele organisatie als een school verwacht mag worden dat zij haar communicatie met de buitenwereld onder controle heeft.

Het niet- ontvangen van e-mailberichten levert dan ook geen voldoende verontschuldiging op voor het niet reageren daarop.

De Commissie verklaart de klacht, waar die het niet-reageren op de e-mailberichten van klager behelst, gegrond.

Waar klager betoogt dat de schoolleiding bij de leerlingen niet meer teruggekomen is op de bekladdingen, is door mevrouw L toegegeven dat dat beter wel had kunnen gebeuren.

Op dit punt verklaart de Commissie de klacht gegrond, al merkt zij in dit verband op dat een dergelijke nalatigheid meer ten nadele van de school kan werken dan van leerlingen die zich hebben misdragen.

Aanbeveling:

De Commissie ziet af van het doen van een aanbeveling.